

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Eucharistiæ Sacramentum quanta cum deuotione & reuerentia
sumendum: quam veraciter Christus in ea existat: quomodo item electi
Dei circa hoc probentur. Can. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Encharistie Sacramentum quanta cum deuotione & reuerentia sumendum: quam veraciter Christus in ea existat: quomodo item electi Dei circa hoc probentur.

CANON XIII.

Deuotio
quoniam ad
Sacramenti
sumptionē
necessaria.

CAETERUM (vt hoc obiter dicam) ad Encharistie Sacramentum accessura, non esto pusillanimis, propterea quod non sentis deuotionem sensibilibus, fortasse etiam horribilibus tentationibus & incidentijs turbata. Neque enim est hæc deuotio sensibilis necessaria, sed potius illa rationalis, qua bene de Sacramento meo credas, qua (non obstantibus quibuscunq; blasphemis cogitationibus ingruentibus atque te obruentibus) Sacramento meo reuerentiam, etiam contra cor tuum, contra sensum atque sentimentum cordis tui, exhibeas: qua denique promptam ac obedienter paratam inuenias hanc voluntatem tuam ad honorandum me, ad gratias agendum, & ad subiiciendum te mihi, iuxta omne beneplacitum meum. Hanc deuotionem filia si habueris, quam rationalis imperat voluntas, videlicet, vt doleas te vnquam offendisse me, statuatq; pro nulla re me post hæc offendere, sed conari vt omni obedias voluntati meæ, secuta ad hoc Sacramentum, secuta ad me accede, quia deuotio tam rationalis, quam sensibilis, virtus quoque ac gratia mea non à me fugiendo, sed ad me accedendo tibi comparantur.

Præsumam
quoniam
Deus suis
electis ad-
mittat.

Quanto igitur tristiores ac magis desolatam te inuenis, (etiam eo tempore, quo ad confessionem, aut Encharistiam itura es) tanto studio vehementiori teipsum excites atque compellas ad eundem (modo bonæ tibi quam supra dixi non desistat conscientia & voluntas) vt robustior, constantior feruentiorq; fias. Nec moueat te, si in ipso accessu dum Encharistiam sumis, horror ac terror in te veniat, aut si hostiam mox sumere aut deglutire non valeas, aut si amaritudinem fellæ sentias, quia non propterea hæc, quod indigna accesseris certa sunt inditia, quin potius timor, pusillanimitas, trepidandiq; assiduitas, hanc tibi pariunt imaginationem, quæ in sceminis validissima est, qua fit, vt reuera sentias, quæ sentire aut sensuram te formidas. Hæc tamen si abesset pusillanimitas, trepidatioq; imaginans, procul abesset etiam difficultas ac præsura, quam sentis. Ego licet hæc omnia possem auertere, tamen in te & in reliquis quibusdam electis meis eiusmodi præsumas permitto, quia scio quomodo in humilitate vos à superbia (quæ sceminis potissimum est admodum familiaris) aut custodire, aut eruere debeam. Esto igitur forti & constanti animo, vt pusillanimitate omni sceminea reiecta, atque scedis quibusq; incidentijs per contemptum exhibitis, conscientia tranquilla atque in me erecta, in Sacramento meo desideres, me quæras, me recipias benignissimum, clementissimum, misericordissimum, amantissimum, fidelissimumq; tui amatorem, protectorem, redemptorem, liberatorem, ac saluatorem.

Christus
quomodo
in Sacramen-
to existat.

Cæterum, vt maiori adhuc veneratione, amore ac desiderio accendaris, scito quia sacramentaliter corpus meum tibi sub specie panis sumendum traditur. Hoc cum idem ipsum sit corpus meum, quod modo habeo glorificatum in cælo, non aliud neque simile, sed est id ipsum. Cumq; non habeam corpus ex angue neque inanimatum: necesse est etiam concomitanter in eodem corpore esse animam, sanguinem, gratias & virtutes meas: quibus omnibus cum sit vnitum Verbum, hoc est, persona vna Trinitatis, à qua reliquæ duæ personæ sunt indiuisæ, sequitur

totam

totam Trinitatem Sacramento huic inesse, non minus verè quam in cælo, licet aliena specie, puta sacramentali, velatam. Simile est iudicium de calicis Sacramento habendum.

Iam igitur tu vide, quàm libenter, quàm desideranter accedere debeas ad hoc Sacramentum, quando quidem veram salutem, & perfectè hic habes me felicitatis tuæ autorem, qui tibi (ne reuerentia nimia aut metu formides) præcepi vt accedas, & in mei commemorationem me suscipias: promittès etiam delicias meas esse cum filijs hominum, meq; latari cum vobis benefecero, ac pulsare ad cordis vestri ianuas, vt ingressus vobiscum coenam, vosq; ex meipso reficiam. Quare autem hæc omnia facio? nisi vt spem fiduciamq; habeatis, ac amorem ad me accedendi nec propter illa quæ vos coactè (atque propterea sine peccato) sentitis, à tam fructuoso & necessario Sacramento vos subtrahatis, fructuq; infinito vos spoliatis.

Mat. 26.
Luc. 22.
Prou. 8.
Hic 3.
Apoc. 7.

Discretio quàm in cunctis necessaria sit: vt omnia ex discretione superiorum faciendâ natura item quàm discretè sit regenda, & vt eam quidam indiscretè destruant.

CANON XV.

Exercitia tua omnia vt humilitas, ira discretiq; regat ac temperet ne te lædas, ne te inutilem facias, ne potiora bona spiritus per externa aut corporalia, aut minus bona impedias: ne denique virtutem vnam exercendo, charitatem aliquam lædas. Attende etiam tui corporis debilitatem, virium exhaustionem, si fuerint, & propterea iuxta directionem timeatis me, aut superioris tui dirige consilia, studia & exercitia tua, illa deferens aut minuens, aut augens, aut temperans, secundùm illius voluntatem atque consilium. Et propterea si superior tuus, qui tuæ gerit animæ curam, vt porè mea vice ac officio in hoc erga te fungens, prohibeat ieiunare, aut aliud quid quod suo ex genere non est peccatum, omninò obedias, credens illi quod te cognoscens, illud iudicet tuæ saluti rectè, aut noxium, aut necessarium. Proinde filia, si osties iussa fueris in die vna commedere, obediens, non me offendes. Nihilominus ramen interea voluntatem habeas ieiunandi, vbi propria liceret voluntate vti. Et si ex obedientia commederis, habebis comedens præmium duplex, vbi ieiunans habuisses præmium à me duntaxat simplex. Bona enim voluntas ieiunandi, fructusq; bonæ voluntatis, si propter obedientiam tantum comederis, non amittitur, sed propter obedientiæ obseruantiam simul cum obedientia coronatur. Sic pari modo est in omnibus quæ bona voluntate cupiuntur, sed propter obedientiam solam, omittuntur.

Omnia iuxta consiliū superiorum faciendâ.

Comedens ex obedientia quid lucratur.

Gloriam ac beneplacitum meum in te & in alijs, quantum & vbiunque vales quare, zelare, perficere & promouere Bonorum operum nihil quod per te fieri posset, negliges: sed progredi ac semper crescere, spiritusq; proficere contende. Veruntamen inter omnes conatus, studia ac exercitia bonorum operum noli in te gaudere, vbi consolationem recipere, quasi aliquid habeas, aut sis aut possis, sed oculos tuos in tuam nihilitatem semper fixos tenens, mihi soli omnia bona adscribe. Sunt quibus nō sufficiūt ea quæ ego illis ferenda impono, sed abstinentijs & afflictionibus sese indiscretis afficiunt, atque ad obediendum mihi, ad tractum meum sequendum, ac ad certamina spiritualis pugnæ nō solum ineptas infirmasq; se efficiunt, verum etiam per indiscretionem lassatæ atque contritæ, ea quæ sibi exercitia

Beneplacitum Dei quaerere studio zelando.

Indiscretè quoniam suam naturam destruant.

Qqg

assumpse-